

tages tilfølgende, at Alle, der vare 38 Aar, skulde være frie. Billigheden taler heller ikke mod denne Modification, thi man maa ikke forglemme, at de Personer, hvorom her er Tale, som skulde blive længere i Borgervæbningen, kun have haft een Byrde, de have ikke været værnepligtige, med Undtagelse af ganske Enkelte, der tidligere have været værnepligtige, og de som have paataget sig Byrden frivilligt; men just af denne Grund har man ikke fundet det nødvendigt for deres Skyld at statuere en Undtagelse. For Fremtiden vil deres Antal, som kommer ind under den specielle Kategori, som er Gjenstand for Udvalgets Modificationsforslag, derimod ikke blive synderligt betydeligt; det vil egentligt kun blive Færinger, Islændere, Bornholmere, Personer fra de danske Colonier og Udlændinge, som ikke ved deres Ophold her have paadraget sig Værnepligten ifølge Loven af 1849 §§ 1—2—3. At vort Forslag vil gjøre, at Borgervæbningen for Fremtiden maaskee ikke vil blive slet saa fuldtallig, som nu, kan vist ikke nægtes, men det maa paa den anden Side ikke forglemmes, at det vil blive færre Fritagelser, som for Fremtiden ville finde Sted, og derved vil bødes paa Afgang, hvis Forslaget om 16 Aars Tjeneste tages tilfølgende, og hvad den pludselige Afgang angaaer, tror jeg, at Udvalget har taget Foranstaltninger derimod, som jeg nu har tilladt mig at angive.

Jeg gaaer dernæst over til det tredie Punkt, som kortelig skulde berøres, nemlig det om Fritagelser. Her har man været i stor Forlegenhed. Det er et vanskeligt Capitel at røre ved; thi begynder man først at fritage, fristes man let til at gaae videre og videre, og hvor skal saa Grændsen være? Den vage Bestemmelse, som indeholdes i det gamle Reglement af 1808 § 5, giver Anledning til en særdeles stor Mængde Fritagelser; foruden enhver nok saa underordnet Embedsmand var en stor Deel undtaget ved specielle Bestemmelser. Jeg skal tillade mig, med Hensyn hertil, blot at opregne dem, som saaledes ved specielle Bestemmelser vare undtagne, for at man kan see, hvorvidt man er gaaet, og hvor umuligt det overhovedet har været at følge nogen Regel,

naar man først gaaer ind paa Fritagelser. Der er nu for det Første Møllers, Bagers, Brygger og Skorstensfeiersvende efter Fred. af 1805 og Reglementet af 1818; dernæst efter specielle Bestemmelser: Bogtrykker Jørgens Enke een Svend, Urban Jørgensen 7 Arbeidere, Amtschirurgerne hver 1 Svend, det militære Værddepot, Hambroes Arbeidere paa Bodenhoffs Plads, alle Apothekere, Generalstabens Kobberstikkere, Volontairer uden Bestalling under Collegierne, Kul- og Saltmaalere, Veterinærelever, Polyteknikere, Forstalever, 3 Bøse-magersvende for Røstmesteren ved Arsenal, Theaterlever, Præparanter ved den polytekniske Lærestiftelse, 9 Medhjælpere ved samme Anstalt, Fuldmægtigen for Birkedommeren paa Kjøbenhavns Amts nordre Birk, Medhjælperen hos General-Inspecteuren for den offentlige Tidsmaalning, Reserve-Justermesteren ved Mynten, Reserveprægeren, og Assistenten ved Rosenborg Brøndanstalt. Det er blot her at give et Begreb om, hvorvidt man har udstrakt disse Fritagelser. Naar man hertil føjer Fritagelserne, som heller ikke skulde finde Sted efter den nye Anordnings Bestemmelser, idetmindste ikke som Hovedregel, vil man let kunne begribe, hvor stort Antallet har været. Nu derimod, efter Udkastet, vil det i Reglen kun være dem, der ere forhindrede ved Tjenester i Hæren, Notabene i den staaende Hær, ikke i Forstærkningen, der ikke ville komme til at indtræde i Væbningen. Udvalget har tilladt sig at indstille, at 4 af Udkastets Fritagelser maatte blive staaende. Jeg skal tillade mig at anføre Grundene, hvorfor vi have beholdt disse 4 Undtagelser. Ministrene ere beholdt honoris causa, Kongens Hofbetjente har man beholdt som Undtagelse, fordi man fandt, at der talte meget for det Argument; der i denne Anledning blev brugt, da Sagen forhandlede i Borgerrepræsentationen, at nemlig Hs. Majestæt Kongen burde stedse have til sin Disposition dem, der ere stillede i et personligt Tjenesteforhold til ham. Præster og Profesorer ere fritagne af Hensyn til det Særegne ved Standen, at de bære geistligt Ornat, da Loven 2—11—11 forbyder dem, der bære Ornat, at bære Vaaben; Prof. Theologiae bære nemlig Ornat. Søindrullerede endelig, der ere paa-